PROTECTION OF HUMAN DIGNITY IN THE AUDIOVISUAL SECTOR

Izabela Bratiloveanu
PhD, University of Craiova

Abstract: The National Audiovisual Council, as a guarantor of the public interest in audiovisual communication field, has the duty to ensure the protection of human dignity, the right to one's own image and the protection of minors. The article analyzes the novelty elements regarding the protection of human dignity in the audiovisual media brought by the Decision of N.A.C. no. 63/2017 for the amendment and completing of the Decision of N.A.C. no. 220/2011 on the Regulatory Code of the Audiovisual Content. If, according to the rules of private law, namely the provisions of Article 73 of the Civil Code, the right to one's own image is limited to the attributes of the physical appearance and the voice of the person, and honour and reputation are protected through the right to dignity under Article 72 of the Civil Code, with regard to public law, and we refer here to the Regulatory Code of the Audiovisual Content, the right to one's own image is viewed by the N.A.C. in a broader sense, including the physical appearance and the voice of the person, as well as the aspects related to honour and reputation.

Keywords: Regulatory Code of the Audiovisual Content; the Right to Dignity, the Right to One's Own Image; The National Audiovisual Council; the audiovisual sector.

1. Consideraţii generale

Consiliul Național al Audiovizualului (în continuare C.N.A.) a fost înființat prin Legea nr. 48/1992[1]ca autoritate publică autonomă având dubla calitate de garant al interesului public și de unică autoritate de reglementare în domeniul serviciilor de programe media audiovizuale.

Cei doi piloni ce asigură cadrul normativ în acest domeniu sunt Legea audiovizualului nr. 504/2002[2] și Codul de reglementare a conținutului audiovizual, adoptat de C.N.A. prin Decizia nr. 220/2011[3]. Astfel, Legea audiovizualului furnizează cadrul general privind activitatea radiodifuzorilor și a C.N.A., iar Codul de reglementare a conținutului audiovizual detaliază obligațiile posturilor de radio și de televiziune cu privire la conţinutul editorial. Consiliul are la dispoziție o serie de măsuri cu caracter nepatrimonial care sancționează încălcarea de către furnizorii de servicii media[4], radiodifuzori[5] sau distribuitori de servicii[6], a prevederilor în materia audiovizualului[7]. În cazul constatării unor încălcări ale legii, C.N.A. aplică somații publice, amenzi și decizii privind obligația difuzării textului sancțiunii[8].

Conform art. 10 alin. (3) lit. e) din Legea audiovizualului, în calitate de garant al interesului public în domeniul comunicării audiovizuale, C.N.A. are obligația legală să asigure protejarea demnității umane, astfel încât intervenția sa în astfel de situații este obligatorie, fiind independentă de existența unei plângeri formulate de persoanele care consideră că le-au fost lezate drepturile. Mai mult, art. 89 lit. a) din Legea nr. 504/2002 statuează expres că una din formele de exercitare a activității de control de către Consiliu se realizează din oficiu.

De asemenea, potrivit art. 17 alin. (1) lit. d) din Legea audiovizualului, C.N.A. este autorizat să emită decizii cu caracter de norme de reglementare cu privire la apărarea demnității umane și a dreptului la propria imagine. S-au emis astfel: Decizia nr. 592/2016 privind regulile de desfășurare în audiovizual a campaniei electorale din anul 2016 pentru alegerea Camerei Deputaților și a Senatului[9] al cărui art. 10 alin. (3) prevede interdicția ca spoturile electorale să conțină afirmații de natură să aducă atingere demnității umane și moralei publice și Decizia nr. 248/2004 privind protecția demnității umane și a dreptului la propria imagine[10] care statuează în art. 2: „Radiodifuzorii au obligația să respecte dreptul sacru la demnitate umană și la propria imagine și să

BDD-A29578 © 2019 Arhipelag XXI Press
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 09:11:20 UTC)

nu profite de ignoranța sau de buna credință a persoanelor". În fine, în același sens s-au emis: Decizia nr. 528/2014 privind regulile de desfășurare în audiovizual a campaniei electorale pentru alegerea Președintelui României [11]; Decizia nr. 255/2014 privind principii și reguli de desfășurare în audiovizual a campaniei electorale pentru alegerile parlamentare parțiale[12]; Decizia nr. 185/2014 privind regulile de desfășurare în audiovizual a campaniei electorale pentru alegerea membrilor din România în Parlamentul European[13]; Decizia nr. 738/2012 privind principii și reguli de desfășurare a campaniei electorale pentru alegerea Camerei Deputaților și a Senatului, prin intermediul serviciilor media audiovizuale[14]; Decizia nr. 586/2012 pentru reflectarea pe posturile de radio și de televiziune a referendumului pentru demiterea Președintelui României[15]; Decizia nr. 320/2012 privind furnizarea serviciilor media audiovizuale la cerere[16]; Decizia nr. 195/2012 privind principii și reguli de desfășurare, prin intermediul posturilor de radio și de televiziune a campaniei electorale din anul 2012 pentru alegerea autorităților administrației publice locale[17] și Decizia nr. 853/2009 privind regulile de desfășurare în audiovizual a campaniei electorale pentru alegerea Președintelui României[18], decizii care conţin dispoziţii cu privire la protecţia demnităţii umane în presa audiovizuală.

În domeniul audiovizualului, protecţia juridică a demnităţii umane este asigurată prin intermediul drepturilor personalităţii[19] cu care libertatea presei şi dreptul la informare al opiniei publice poate veni în contradicţie, existând anumite limite între care se poate exercita libertatea de exprimare. În exercitarea prerogativelor sale, C.N.A. a emis Decizia nr. 220/2011 privind Codul de reglementare a conţinutului audiovizual, pentru prezentul studiu prezentând interes cu precădere Titlul III din Decizie generic intitulat *"Protecţia demnităţii umane şi a dreptului la propria imagine"* (art. 30–48).

2. Elemente de noutate privind protecţia demnităţii umane în domeniul audiovizualului aduse de Decizia C.N.A. nr. 63/2017[20]

Decizia C.N.A. nr. 63/2017 modifică şi completează unele prevederi ale Codului de reglementare a conţinutului audiovizual referitoare la protecţia demnităţii umane în cadrul programelor audiovizuale şi anume: art. 32 alin. (2), art. 33 alin. (2), art. 40, art. 44 alin. (2), art. 47 şi art. 93.

Art. 32 alin. (2), în redactarea primită după modificarea sa prin art.I pct.13 din Decizia C.N.A. nr. 63/2017, statuează că nu orice interes al publicului trebuie satisfăcut, iar simpla invocare a dreptului la informare nu poate justifica încălcarea dreptului la demnitate, la propria imagine şi la respectarea vieţii private, aşa cum acestea sunt recunoscute şi ocrotite de Codul civil; simpla invocare a acordului prealabil al persoanei nu poate justifica încălcarea drepturilor şi libertăţilor altor persoane, ordinea publică sau bunele moravuri şi nici nu poate înlătura răspunderea furnizorilor de servicii media audiovizuale, prevăzută la art. 3 al Legii audiovizualului[21]. Acest alineat a fost modificat prin Decizia C.N.A. nr. 63/2017 în scopul realizării unei corelări cu dispoziţiile noului Cod civil care reglementează expres ca drepturi autonome: dreptul la demnitate (art.72 C.civ.), dreptul la propria imagine (art.73 C.civ.)[22] şi dreptul la viaţă privată (art.71 C.civ.)[23]. Trebuie precizat că Decizia nr. 220/2011 privind Codul de reglementare a conţinutului audiovizual a intrat în vigoare la data de 24 februarie 2011, aşadar anterior intrării în vigoare a Noului Cod civil, Titlul III preluând dispoziţiile fostului Cod de reglementare a conţinutului audiovizual, adoptat de C.N.A. prin Decizia nr.187/2006.

Conform art. 33 alin. (2), în redactarea primită după modificarea sa prin art. I pct. 14 din Decizia C.N.A. nr. 63/2017, informaţiile privind adresa unei persoane sau a familiei sale, numerele lor de telefon sau adresele de e-mail nu pot fi dezvăluite fără permisiunea acestora, iar utilizarea datelor cu caracter personal este permisă în condiţiile legii speciale[24].

La data de 15 martie 2018, prin Decizia nr. 194/2018, C.N.A. a constatat că radiodifuzorul nu a respectat prevederile art. 33 alin. (2) din Codul audiovizualului deoarece a prezentat pe post cărțile de identitate ale soților P., în care se puteau vedea clar datele de identificare ale acestora, respectiv numele, prenumele și adresa de domiciliu.

BDD-A29578 © 2019 Arhipelag XXI Press
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 09:11:20 UTC)

Potrivit dispoziţiilor art. 40 alin. (1), în redactarea primită după modificarea sa prin art. I pct. 15 din Decizia C.N.A. nr. 63/2017, în virtutea dreptului la propria imagine, în cazul în care în programele audiovizuale se aduc acuzaţii unei persoane privind fapte sau comportamente ilegale ori imorale, acestea trebuie susţinute cu dovezi, iar persoanele acuzate trebuie contactate şi invitate să intervină pentru a-şi exprima punctul de vedere. În situaţia în care persoana vizată refuză să prezinte un punct de vedere sau nu a putut fi contactată prin încercări repetate, trebuie precizat acest fapt. În cazul în care acuzaţiile sunt aduse de furnizorul de servicii media audiovizuale, acesta trebuie să respecte principiul audiatur et altera pars; respectarea acestui principiu presupune condiţii nediscriminatorii de exprimare până la finalul aceluiaşi program, în cadrul căruia s-au făcut acuzaţiile. În situaţia în care persoana vizată refuză să prezinte un punct de vedere, trebuie precizat acest fapt, potrivit art. 40 alin. (2)[25]. Conform textului art. 40 alin. (3), nou introdus, orice material înregistrat în care se aduc acuzaţii unei persoane privind fapte sau comportamente ilegale ori imorale trebuie să conţină şi opinia acesteia, iar dacă persoana respectivă refuză să prezinte un punct de vedere sau nu a putut fi contactată prin încercări repetate, trebuie precizat acest fapt. Alin. (4) preia parţial textul alin.(2) anterior, statuând că moderatorii programelor au obligaţia să solicite ferm interlocutorilor să probeze afirmaţiile acuzatoare, pentru a permite publicului să evalueze cât de justificate sunt acestea. Alin. (3) şi (4) devin alin. (5) şi respectiv (6), cuprinsul textelor fiind cel care urmează. Moderatorii, prezentatorii şi realizatorii programelor au obligaţia să nu folosească şi să nu permită invitaţilor să folosească un limbaj injurios sau să instige la violenţă. Este interzisă utilizarea cu rea-credinţă a numelui, imaginii, vocii sau asemănării cu o altă persoană în programele audiovizuale. Alin. (7) preia textul alin. (5) anterior, arătând în plus că, inclusiv în cazul în care există acord din partea acestora, orice referire peiorativă la adresa persoanelor în vârstă sau cu dizabilităţi, precum şi punerea acestora în situaţii ridicole ori umilitoare sunt interzise în cadrul programelor audiovizuale deoarece finalitatea acestei dispoziţii nu este protejarea persoanelor concrete implicate, ci de a apăra demnitatea umană în general, înţeleasă ca "o însuşire specifică umanităţii"[26], de altfel, prin adoptarea Codului de reglementare a conţinutului audiovizual urmărindu-se asigurarea unui nivel ridicat de protecţie a demnităţii umane, ca obiectiv de interes general[27].

Este de remarcat că dacă potrivit normelor de drept privat, şi anume dispoziţiile art. 73 C.civ.[28], dreptul la propria imagine este limitat la atributele înfăţişării fizice şi vocii persoanei [29], iar onoarea şi reputaţia sunt apărate prin intermediul dreptului la demnitate (art.72 C.civ.)[30], în ce priveşte dreptul public, şi ne referim aici la Codul de reglementare a conţinutului audiovizual, dreptul la propria imagine este privit de C.N.A. în sens mai larg, incluzând înfăţişarea fizică a persoanei şi vocea acesteia, dar şi aspectele ce ţin de onoare şi reputaţie, după cum reiese din art. 40. De altfel, într-o jurisprudenţă constantă, raportările C.N.A. la dreptul la propria imagine se fac lato sensu, acoperind inclusiv aspectele ce ţin de onoare şi reputaţie. Modificările şi completările aduse Codului de reglementare a conţinutului audiovizual prin Decizia C.N.A. nr. 63/2017 au creat o discordanţă între dispoziţiile art. 40 şi cele ale art. 32 alin. (2).

În context, facem precizarea că discuţia este una mai veche. Constituţia României foloseşte sintagma "drept la propria imagine" în textul art. 30 alin. (6) potrivit căruia "libertatea de exprimare nu poate prejudicia demnitatea, onoarea, viaţa particulară a persoanei şi nici *dreptul la propria imagine*" (s.n.)[31]. În doctrina română, într-o opinie[32] s-a arătat că lezarea dreptului la propria imagine de care face vorbire textul constituţional, se poate produce prin captarea, conservarea şi difuzarea imaginii unei persoane şi prin montajul realizat din reunirea unor imagini independente, făcută cu scopul de a obţine un ansamblu; cu alte cuvinte, că este vorba de imaginea fizică a persoanei. Într-o altă opinie[33], opusă, s-a considerat că noţiunea de proprie imagine are o sferă mai largă de cuprindere, prin ea exprimându-se rezultanta însuşirilor unei persoane, a concepţiilor afişate, a calităţii activităţii profesionale, a comportamentului său, a coeficientului de cinste şi lealitate manifestate în raporturile sale cu ceilalţi membrii ai societăţii. S-a spus[34] că toate acestea creează o imagine nu *grafică,* ci *conceptuală,* reprezentând modul în care este receptată şi evaluată persoana respectivă în societatea în care trăieşte.

BDD-A29578 © 2019 Arhipelag XXI Press
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 09:11:20 UTC)

Or, prin acuzaţiile aduse unei persoane privind fapte sau comportamente ilegale ori imorale, acesteia îi este deformată imaginea publică în sens negativ, fiindu-i cauzată şi o puternică suferinţă psihică ce rezultă din respingerea socială şi oprobiul public întrucât "există o circulaţie de păreri, observaţii, caracterizări privind pe orice persoană, care toate împreună realizează o imagine socială a persoanei respective"[35]. Demnitatea persoanei umane posedă şi o dimensiune socială, iar libertatea de exprimare îşi are limita în respectarea acesteia[36], căci după cum se recunoaşte de multă vreme în literatura noastră de specialitate, în relaţiile sociale, "demnitatea constă în aprecierea morală pe care cei care intră în relaţii cu o persoană o dau acesteia, părerea pe care ei şi-o formează despre profilul său moral, determinate obiectiv de calităţile, însuşirile morale şi comportarea (meritele) acesteia, apreciere manifestată prin stima, consideraţia, respectul celor din jur"[37].

Totuşi, trebuie spus că demnitatea umană este un concept complex, onoarea şi reputaţia fiind doar două faţete ale sale[38]. Astfel, onoarea este, în acelaşi timp, sentimentul pe care îl are persoana că este fără reproş din punct de vedere moral şi juridic şi, totodată, că este considerată ca atare de societate[39], conceptul de onoare având nu doar un caracter individual, ci şi unul social. A pierde onoarea înseamnă a pierde consideraţia semenilor, de unde rezultă şi legătura dintre onoare şi reputaţie[40].

Scopul normei prevăzute la art. 40 din Codul de reglementare a conţinutului audiovizual a fost acela de a oferi radiodifuzorilor un instrument legal prin care să aibă autoritatea să intervină în situaţiile în care invitaţii folosesc un limbaj injurios, pentru a nu se aduce atingere demnităţii unor persoane, iar pe de altă parte, pentru protejarea publicului telespectator care are dreptul să vizioneze emisiuni care să-şi atingă scopul pentru care au fost realizate: informativ, de divertisment sau educativ şi nu de a asista la programe în care se foloseşte un limbaj jignitor, brutal, precum utilizare de insulte, ameninţări, cuvinte şi expresii degradante sau umilitoare ori discriminatorii, cu comportamente triviale nonverbal[41]. Moderatorul sau prezentatorul unei emisiuni are obligaţia de a găsi metode adecvate pentru ca dialogul cu invitaţii lor să fie unul civilizat, deoarece este prezumat de lege ca fiind un arbitru echilibrat şi imparţial, astfel încât prin comportamentul său să fie un garant al desfăşurării emisiunilor în limitele cadrului legal reglementat.

În aplicarea dispoziţiilor mai sus enunţate, prin Decizia nr. 391/2018, radiodifuzorul a fost sancţionat cu somaţie publică de intrare în legalitate, pentru încălcarea prevederilor art. 40 alin. (2) şi ale art. 64 alin. (1) lit. a) din Codul audiovizualului. Sub aspectul nerespectării principiului audiatur et altera pars în cazul formulării de acuzaţii la adresa unei persoane, prevăzut de art.40 alin. (2) din Codul de reglementare a conţinutului audiovizual, C.N.A. a reţinut că, în contextul subiectului referitor la cazul unui poliţist pedofil, în cadrul emisiunii, atât prin comentariile din voce off, cât şi ale moderatorilor, precum şi prin titlurile afişate pe ecran, au fost aduse acuzaţii inspectorului general B.D., fără să fie prezentată şi opinia acestuia în legătură cu faptele ce îi erau imputate. În cazul în care acesta ar fi refuzat să-şi exprime punctul de vedere, în emisiune nu a fost făcută vreo menţiune sub acest aspect. Consiliul a subliniat că în cuprinsul constatărilor sinteză din raportul de monitorizare se precizează faptul că, pe parcursul emisiunii, nu a fost prezentat, direct sau înregistrat, vreun punct de vedere al domnului B.D., iar moderatorii nu au precizat că au făcut demersuri pentru a obţine o reacţie din partea acestuia.

La data de 22 mai 2018[42], C.N.A. a constatat că un radiodifuzor nu a respectat prevederile art. 40 alin. (3) din Codul de reglementare a conţinutului audiovizual deoarece nu a prezentat pe post opinia Arhiepiscopiei X în legătură cu tema unui material înregistrat difuzat ce conţinea acuzaţii care îl vizau pe arhiepiscop. În speţă, în cadrul emisiunii "Ştirile Kanal D" (06 decembrie 2017) s-a făcut următoarea afirmaţie: "În mijlocul unui scandal fără precedent, Înaltpreasfinţitul T. păstrează sfânta tăcere". C.N.A. a reţinut că această precizare nu a fost corectă şi nici nu a fost făcută cu bună-credinţă deoarece în ziua de 05 decembrie 2017, după difuzarea ediţiei din 04 decembrie a aceleiaşi emisiuni, Arhiepiscopia X a reacţionat, postând pe site-ul său, un comunicat cu titlul "Ciroza hepatica alcoolică – cauza reală şi oficială a decesului ieromonahului C.", însă radiodifuzorul nu a ţinut cont de acest document.

BDD-A29578 © 2019 Arhipelag XXI Press
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 09:11:20 UTC)

Prin Decizia nr. 338/2018, C.N.A. a sancţionat un radiodifuzor cu amendă în cuantum de 15.000 lei pentru încălcarea prevederilor art. 32 alin. (1) şi 40 alin. (5) din Codul de reglementare a conţinutului audiovizual. Sub aspectul încălcării dispoziţiilor art. 40 alin. (5), s-a reţinut că în ediţia din 17 decembrie 2017 a emisiunii "Jocuri de putere", moderatorul a folosit un limbaj jignitor, injurios la adresa d-lui I.T., precum: "securistul comunist", "nenorocit", "hoţ", "tâlhar", "bandit absolut". Tot astfel, prin Decizia nr. 647/2017, membrii Consiliului au constatat că un radiodifuzor a încălcat prevederile art. 40 alin. (5) din Codul de reglementare a conţinutului audiovizual, sancţiunea fiind amendă în cuantum de 5.000 lei. S-a reţinut că utilizarea unor apelative, cum ar fi: "şmenarule", „alcoolicule", „mincinos patologic", nu poate fi justificată în ceea ce-l priveşte pe moderator, persoană care ar trebui să conducă dezbaterea într-un mod imparţial.

C.N.A. s-a raportat la dispoziţiile art. 40 alin. (1) şi 64 alin. (1) lit. b) din Codul de reglementare a conţinutului audiovizual în Decizia nr. 318/2018 şi a sancţionat radiodifuzorul cu amendă în cuantum de 5.000 lei. Astfel, membrii Consiliului au apreciat că modul de desfăşurare al dezbaterilor privind subiectul referitor la situaţia rezervei de aur a României a fost de natură să contravină prevederilor art. 40 alin. (1) ce impun ca, în situaţia în care în programele audiovizuale se aduc acuzaţii unei persoane privind fapte sau comportamente ilegale ori imorale, acestea trebuie susţinute cu dovezi, iar persoanele acuzate trebuiesc contactate şi invitate pentru a-şi exprima punctul de vedere. Consiliul a considerat că acuzaţia indusă de titlul „Ce se întâmplă cu aurul României, dezvăluiri bombă, I.: Curtea de Conturi să verifice B.N.R. De ce se află aurul României la Banca Angliei?", precum şi cea formulată în timpul discuţiilor între moderatoare şi invitatul contactat telefonic conform căreia Banca Naţională a României ar fi vinovată de pierderea a aproximativ 800 de milioane de euro, sumă ce ar constitui dobânda pentru rezerva de aur a României, nesolicitată şi neîncasată din anul 2005, a fost una deosebit de gravă, cu efecte asupra imaginii instituţiei şi a modului în care activitatea acesteia era percepută de publicul telespectator. Or, această acuzaţie factuală nu a fost susţinută cu dovezi, din discuţii nerezultând confirmarea acesteia prin acte oficiale, ci a apărut ca o concluzie personală a invitaţilor emisiunii, întemeiată pe analiza unor informaţii sau afirmaţii făcute în cadrul emisiunii, însuşite şi reluate de către moderatoare. C.N.A. a apreciat că era absolut necesară contactarea şi prezentarea unui punct de vedere al reprezentanţilor B.N.R.

Art. 44 alin. (2) privind dreptul la anonimat al victimelor infracţiunilor privitoare la viaţa sexuală, componentă a dreptului la viaţă privată, în redactarea primită după modificarea sa prin art. I pct. 16 din Decizia C.N.A. nr. 63/2017 prevede: "(2) Nu poate fi dezvăluită în nici un mod identitatea persoanelor care sunt victime ale infracţiunilor privitoare la viaţa sexuală; se exceptează situaţiile în care victimele şi-au dat acordul scris, sub condiţia respectării limitelor de identificare stabilite prin acordul încheiat anterior difuzării; acordul prealabil nu poate justifica încălcări ale drepturilor şi libertăţilor altor persoane, ordinea publică sau bunele moravuri şi nici nu poate înlătura răspunderea furnizorului de servicii media audiovizuale pentru conţinutul programelor, prevăzută la art. 3 al Legii audiovizualului"[43]. Se evită astfel punerea victimelor infracţiunilor privitoare la viaţa sexuală în situaţii umilitoare şi degradante.

Ca noutate, textul art. 47 alin. (1) interzice difuzarea în programele audiovizuale a oricăror forme de incitare la ură naţională, rasială sau religioasă, la discriminare şi la săvârşirea de infracţiuni de genocid contra umanităţii şi crime de război. Alin. (2) preia cuprinsul alin. (1) în forma anterioară modificării[44], adăugând doar interzicerea difuzării în programele audiovizuale a oricăror forme de manifestări rasiste. După alin. (2), s-au introdus două alienate noi, alin. (3) şi (4) cu următorul cuprins: "(3) Sunt interzise în programele audiovizuale afirmaţii defăimătoare generalizatoare la adresa unui grup/comunităţi definit(e) de gen, vârstă, rasă, etnie, naţionalitate, cetăţenie, credinţe religioase, orientare sexuală, nivel de educaţie, categorie socială, afecţiuni medicale sau caracteristici fizice. (4) Sunt interzise în programele audiovizuale afirmaţii defăimătoare generalizatoare la adresa unei persoane pe baza apartenenţei acesteia la un grup/o comunitate definit(ă) de gen, vârstă, rasă, etnie, naţionalitate, cetăţenie, credinţe religioase, orientare sexuală, nivel de educaţie, categorie socială, afecţiuni medicale sau caracteristici fizice".

BDD-A29578 © 2019 Arhipelag XXI Press
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 09:11:20 UTC)

C.N.A. a sancționat un radiodifuzor cu amendă în cuantum de 50.000 lei pentru încălcarea prevederilor articolelor 40 alin. (1) și (2), 47 alin. (3), 64 alin. (1) lit. a) și b) și 66 alin. (1) lit.a) din Codul de reglementare a conținutului audiovizual, prin Decizia nr. 316/2017. În speță, C.N.A. a analizat raportul de monitorizare având ca obiect emisiunea „Lumea lui Banciu", difuzată în data de 17 mai 2017 și a constatat că a fost difuzată cu încălcarea prevederilor art. 47 alin. (3) din Codul audiovizualului, norme care au intrat în vigoare la data de 26 martie 2017, deoarece prezentatorul emisiunii a făcut afirmații injurioase despre aromâni, pe care i-a catalogat ca fiind "primitivi", "mafioți", că și-ar "trata femeia ca pe un animal", că au tradiții ca cele din "comuna primitivă". Consiliul a avut în vedere și sesizarea formulată de Comunitatea de aromâni conform căreia "s-a întrecut limita pamfletului jurnalistic, prin denigrarea unei întregi comunități, prin prezentarea unor afecte personale ca trăsături definitorii pentru un popor regional, răspândit în Grecia, Albania, Republica Macedonia, România, Bulgaria, Asociația Comunitatea Armână din România (Fara Armâneasc), organizație civică a armânilor care luptă pentru drepturile lor culturale, pentru păstrarea limbii și culturii armâne, semnalează derapaje de la un jurnalism onest către instituțiile statului, care au datoria să apere drepturile oricărui grup comunitar din România".

Prin Decizia nr. 535/2017[45], Consiliul a apreciat că s-au încălcat dispoziţiile art. 47 alin. (4) din Codul de reglementare a conţinutului audiovizual, dispoziţii cu un caracter imperativ ce se circumscriu normelor legale care reglementează respectarea principiului nediscriminării în programele audiovizuale. În speţă s-a reţinut că dl. G.V. a făcut următoarea afirmaţie la adresa d-nei K: "Nu este nicio doamnă, doamnă. Doamnă, ascultaţi-mă! E purtătoare ilegală de fustă! Ascultaţi-mă pe mine! Da (neinteligibil) de discriminare, da?"

Nu în ultimul rând, prin art. 1 pct. 23 din Decizia C.N.A. nr. 63/2017 s-a modificat şi completat art. 93 din Titlul VIII - "*Comunicările comerciale audiovizuale*"[46], alineatele (2) şi (3) fiind nou introduse. Conform art. 93 alin.(1)[47], comunicările comerciale audiovizuale trebuie să respecte, indiferent de formă şi de durată, principiile de protecţie a minorului, de informare corectă a publicului, de respectare a demnităţii umane, de asigurare a unei concurenţe loiale şi să nu utilizeze practici comerciale incorecte, înşelătoare sau agresive, aşa cum sunt ele definite de Legea nr. 363/2007[48], cu modificările şi completările ulterioare. În baza alin. (2), este interzisă publicitatea care prejudiciază după criteriul sex respectul pentru demnitatea umană, aducând atingere imaginii unei persoane în viaţa publică şi/sau particulară, precum şi a unor grupuri de persoane. În fine, este interzisă utilizarea în publicitate a situaţiilor în care persoanele, indiferent de apartenenţa la un sex, sunt prezentate în atitudini degradante, umilitoare şi cu caracter pornografic, inclusiv prin folosirea stereotipurilor de gen, potrivit art. 93 alin. (3).

Nerespectarea prevederilor mai sus enunţate, se sancţionează astfel:

Încălcarea prevederilor art. 47 din Codul de reglementare a conţinutului audiovizual se sancţionează cu amendă de la 10.000 la 200.000 lei. În cazul în care C.N.A. decide că efectele faptei sunt minore, va adresa o somaţie publică de intrare în legalitate.

În cazul încălcării dispoziţiilor articolelor 32 alin. (2), 33 alin. (2), 40, 44 alin. (2) şi 93 din Codul de reglementare a conţinutului audiovizual, C.N.A. va emite o somaţie publică de intrare în legalitate. Dacă furnizorul sau distribuitorul de servicii media audiovizuale nu intră în legalitate în termenul şi condiţiile stabilite prin somaţie sau încalcă din nou prevederile legale enunţate, se aplică o amendă contravenţională de la 5.000 lei la 100.000 lei.

Individualizarea sancţiunii se face luându-se în considerare gravitatea faptei, efectele acesteia, sancţiunile primite anterior pe o perioadă de cel mult un an, modul în care furnizorul de servicii s-a raportat la aceste sancţiuni, ziua din săptămână şi intervalul de desfăşurare a emisiunii în cauză, durata emisiunii şi audienţa înregistrată.

Radiodifuzorul căruia i s-a aplicat o sancţiune sau i s-a adresat o somaţie de intrare în legalitate de către C.N.A. are obligaţia de a comunica publicului motivele şi obiectul sancţiunii sau ale somaţiei, în formularea transmisă de Consiliu. În cazul serviciilor de programe de televiziune, textul somaţiei sau al sancţiunii se difuzează în următoarele 24 de ore de la comunicare, sonor şi vizual, de cel puţin 3 ori, în intervalul 18,00 – 22,00, din care o dată în principala emisiune de ştiri.

BDD-A29578 © 2019 Arhipelag XXI Press
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 09:11:20 UTC)

În cazul serviciilor de programe de radiodifuziune sonoră, textul somaţiei sau al sancţiunii se difuzează în următoarele 24 de ore de la comunicare, de cel puţin 3 ori, în intervalul 6,00 – 14,00, din care o dată în principala emisiune de ştiri. Pentru serviciile de programe de televiziune sau de radiodifuziune sonoră care, în intervalele orare menţionate mai sus, retransmit alt serviciu de programe, modalitatea de difuzare este stabilită prin decizia de sancţionare sau în somaţie. Nerespectarea prevederilor legale enunţate mai sus şi prevăzute de art. 93^1 alin. (1)-(4) din Legea audiovizualului se sancţionează cu amendă contravenţională de la 2.500 lei la 50.000 lei.

În cazul încălcării repetate de către radiodifuzor a dispoziţiilor Titlului III – "*Protecţia demnităţii umane şi a dreptului la propria imagine*" din Codul de reglementare a conţinutului audiovizual, C.N.A. poate decide aplicarea uneia dintre următoarele sancţiuni: *a)* obligarea radiodifuzorului de a difuza timp de 10 minute, între orele 19,00 şi 19,10, numai textul deciziei de sancţionare; *b)* obligarea radiodifuzorului de a difuza timp de 3 ore, între orele 18,00 şi 21,00 numai textul deciziei de sancţionare; *c)* reducerea cu până la jumătate a termenului de valabilitate a licenţei audiovizuale, cumulată cu sancţiunea prevăzută la lit. a). În sensul legii, aceste sancţiuni pot fi aplicate numai gradual, astfel: *1)* sancţiunea prevăzută la lit. a), numai după ce, în prealabil, radiodifuzorul a mai fost amendat de cel puţin două ori; *2)* sancţiunea prevăzută la lit. b), numai după aplicarea de cel puţin două ori a sancţiunii prevăzute la lit. a); *3)* sancţiunea prevăzută la lit. c), numai după aplicarea de cel puţin două ori a sancţiunii prevăzute la lit. b).

În baza art. 95^1 din Legea audiovizualului nr. 504/2002, C.N.A. poate decide retragerea licenţei audiovizuale sau a dreptului de furnizare a serviciului media audiovizual la cerere, în situaţia săvârşirii de către furnizorul de servicii media a uneia dintre următoarele fapte: *a)* incitarea publicului la ură naţională, rasială sau religioasă; *b)* incitarea explicită la violenţă publică; *c)* incitarea la acţiuni care au drept scop disoluţia autorităţii de stat; *d)* incitarea la acţiuni teroriste.

Potrivit art. 93 alin. (3) din Legea audiovizualului nr. 504/2002, deciziile de sancţionare adoptate de Consiliu pot fi atacate direct la secţia de contencios administrativ a Curţii de Apel, fără a fi necesară formularea unei plângeri prealabile, în termen de 15 zile de la comunicare. Este de precizat că termenul de 15 zile nu suspendă de drept efectele acestora.

Subliniem că dreptul persoanei fizice vătămate de a se adresa pe planul dreptului privat cu o acţiune îndreptată împotriva furnizorului de servicii media audiovizuale, nu exclude dreptul de a acţiona al C.N.A. deoarece abordarea se face dintr-un unghi diferit şi anume, în primul caz fiind vorba despre apărarea unui interes privat, al unei persoane fizice concrete, iar în cel de-al doilea caz, este prevalent interesul public. De altfel, răspunderea civilă delictuală nu exclude răspunderea contravenţională, raportat şi la textul art. 30 alin. (8) din Constituţie.

De la data intrării în vigoare a Deciziei C.N.A. nr. 63/2017, Consiliul nu a pronunţat decizii prin care să dispună sancţionarea unor radiodifuzori pentru încălcarea prevederilor articolelor 32 alin. (2), 33 alin. (2), 40 alin. (6), (7), 47 alin. (1) şi (2), 93 alin. (2) şi (3) din Codul de reglementare a conţinutului audiovizual[49].

3. Concluzii

În doctrină s-a subliniat pe bună dreptate că "demnitatea umană este atinsă când relaţia umană este lezată, când reciprocitatea recunoaşterii este negată"[50]. Or, imaginea publică este un factor de socializare, în sensul fie al excluderii, fie al integrării în sfera relaţiilor sociale. În societatea contemporană, presa influenţează din ce în ce mai mult formarea opiniei publice, iar "canalele media audiovizuale au efecte mult mai rapide şi mai puternice decât presa scrisă"[51]. Codul de reglementare a conţinutului audiovizual, prin dispoziţiile Titlului III – *"Protecţia demnităţii umane şi a dreptului la propria imagine"* interzice presei audiovizuale să facă afirmaţii prin care să degradeze imaginea publică a unor persoane, grupuri sau comunităţi, să difuzeze imagini nefavorabile integrării sociale a acestora[52] şi, de o manieră generală, apără demnitatea, ca atribut inalienabil al persoanei umane, prin impunerea unui comportament de respect şi protecţie a celorlalţi indivizi şi prin interzicerea oricărei atitudini umilitoare sau degradante la adresa omului în cadrul programelor audiovizuale. Din cele mai sus arătate rezultă că modificările şi completările

BDD-A29578 © 2019 Arhipelag XXI Press
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 09:11:20 UTC)

aduse acestor dispoziţii prin Decizia C.N.A. nr. 63/2017 sunt un pas înainte în ceea ce priveşte protecţia demnităţii umane în domeniul audiovizualului.

BIBLIOGRAPHY

[1] Legea audiovizualului publicată în M.Of. nr. 104 din 25 mai 1992, abrogată şi înlocuită prin Legea nr. 504/2002.
[2] Publicată în M.Of. nr. 534 din 22 iulie 2002.
[3] Publicată în M.Of. nr. 174 din 11 martie 2011, modificată şi completată prin Decizia C.N.A. nr. 459/2011, publicată în M.Of. nr. 534 din 28 iulie 2011, Decizia C.N.A. nr. 141/2013 publicată în M.Of. nr. 179 din 1 aprilie 2013, Decizia C.N.A. nr. 197/2014 publicată în M.Of. nr. 243 din 4 aprilie 2014 şi Decizia C.N.A. nr. 63/2017 publicată în M.Of. nr. 141 din 24 februarie 2017.
[4] Conform art. 1 alin. (1) pct. 12 din Legea nr. 220/2011, semnificaţia termenului este: persoană fizică sau juridică având responsabilitate editorială pentru alegerea conţinutului audiovizual al serviciului media audiovizual şi care stabileşte modul de organizare a acestuia.
[5] Conform art. 1 alin. (1) pct. 13 din Legea nr. 220/2011, semnificaţia termenului este: furnizor de servicii media audiovizuale în domeniul serviciilor de programe de televiziune şi/sau de radiodifuziune.
[6] Conform art. 1 alin. (1) pct. 14 din Legea nr. 220/2011, semnificaţia termenului este: orice persoană care constituie şi pune la dispoziţia publicului o ofertă de servicii de programe prin retransmisie, pe bază de relaţii contractuale cu radiodifuzorii ori cu alţi distribuitori.
[7] C. Jugastru, *Prejudiciul – repere româneşti în context european*, Ed. Hamangiu, Bucureşti, 2013, p. 222.
[8] Potrivit ultimului raport anual publicat pe site-ul instituţiei, C.N.A. a aplicat 188 de sancţiuni, respectiv 57 de amenzi, în cuantum total de 1.576.500 de lei şi 131 de somaţii publice. Pentru nerespectarea dispoziţiilor privind protecţia demnităţii umane şi a dreptului la propria imagine, s-au aplicat 28 de amenzi şi 17 somaţii publice, dintre care posturilor de televiziune din Bucureşti li s-au aplicat 11 somaţii (Antena 3 (2), Antena Stars (2), Antena 1, B1 TV, Kanal D, Naşul TV, Realitatea TV, România TV, TVR 1 – câte o somaţie) şi 27 de amenzi (Realitatea TV (7), România TV (7), Antena 3 (5), B1 TV (4), Antena 1 (2), Antena Stars, Pro TV – câte o amendă, iar posturilor de televiziune locale li s-au aplicat 6 somaţii (Etalon TV, Maramureş TV, Tele 2, Kapital TV, Bucuvina TV, Gorj TV – câte o somaţie) şi o amendă (Actualitatea TV).
[9] Publicată în M.Of. nr. 849 din 26 octombrie 2016.
[10] Publicată în M.Of. nr. 668 din 26 iulie 2004, abrogată şi înlocuită prin Decizia C.N.A. nr. 130/2006.
[11] Publicată în M.Of. nr. 674 din 15 septembrie 2014.
[12] Publicată în M.Of. nr. 271 din 14 aprilie 2014.
[13] Publicată în M.Of. nr. 208 din 24 martie 2014.
[14] Publicată în M.Of. nr. 742 din 2 noiembrie 2012.
[15] Publicată în M.Of. nr. 476 din 12 iulie 2012.
[16] Publicată în M.Of. nr. 434 din 30 iunie 2012.
[17] Publicată în M.Of. nr. 283 din 27 aprilie 2012.
[18] Publicată în M.Of. nr. 177 din 5 octombrie 2009.
[19] Cum s-a spus, principiul demnităţii reprezintă fundamentul raţional al drepturilor personalităţii. Adaugă aceeaşi autori că demnitatea umană constituie sâmburele drepturilor personalităţii, matricea acestor drepturi. Pe larg, a se vedea O. Ungureanu, C. Munteanu, *Reflecţii în legătură cu dreptul la demnitate în concepţia Codului civil*, Dreptul nr. 9/2014, pp. 9-24. A se vedea şi D.C.C. nr. 1109/2009 publicată în M.Of. nr. 1109 din 9 octombrie 2009 potrivit căreia drepturile şi libertăţile fundamentale ale cetăţeanului sunt valori constituţionale ce se întemeiază pe demnitatea umană şi libera dezvoltare a personalităţii umane. Comentând această decizie, într-o opinie s-a arătat că drepturile personalităţii îşi au fundamentul constituţional în libera dezvoltare a personalităţii umane

BDD-A29578 © 2019 Arhipelag XXI Press
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 09:11:20 UTC)

corelată cu demnitatea umană, drepturile şi libertăţile fundamentale privind libertatea de acţiune a persoanei în latura activă a liberei dezvoltări a personalităţii, în timp ce celelalte drepturi şi libertăţi fundamentale îşi găsesc reazemul în demnitatea umană. În acest sens, K. Zakarias, K. Benke, *Demnitatea umană în jurisprudenţa instanţelor constituţionale din Germania, Ungaria şi România*, Buletinul Curţii Constituţionale nr. 2/2012, p. 59. În doctrina străină, potrivit lui Christoph Enders, demnitatea umană este valoarea constituţională care determină pentru fiecare persoană că are dreptul de a avea drepturi. Pe larg, C. Enders, *The right to have rights*, Revista de Estudos Constitucionais, Hermenêutica e Teoria do Direito (RECHTD), 2(1): I- 8 ian – iun. 2010. A se vedea şi I. Tricot-Chamard, *Contribution à l'étude des droits de la personnalité. L'influence de la television sur la conception de la personnalité*, PUAM, Aix-en-Provence, 2004, p. 401. Conform autoarei, dreptul personalităţii contribuie la garantarea respectului demnităţii umane deoarece permite fiecăruia să-şi protejeze interesele morale referitoare la esenţa sa.

[20] Publicată în M.Of. nr.141 din 24 februarie 2017.

[21] Art.32 alin.(2), în forma anterioară modificării, avea următorul cuprins: "Nu orice interes al publicului trebuie satisfăcut, iar simpla invocare a dreptului la informare nu poate justifica încălcarea dreptului la viaţă privată".

[22] Pentru opinia că denumirea corectă ar fi "drept asupra imaginii", vezi O. Ungureanu, C. Munteanu, *Drept civil. Persoanele*, Ed. Hamangiu, Bucureşti, 2011, p.50.

[23] Se poate aduce atingere dreptului la propria imagine fără ca, în acelaşi timp, să fie încălcat dreptul la viaţă privată, ca de exemplu, în cazul unei persoane filmate în timp ce desfăşoară o activitate publică.

[24] Conform dispoziţiilor art. 33 alin. (2) în forma anterioară modificării, "Informaţiile privind adresa unei persoane sau a familiei sale şi numerele lor de telefon nu pot fi dezvăluite fără permisiunea acestora; utilizarea datelor cu caracter personal este permisă în condiţiile legii speciale."

[25] În forma anterioară modificării, art. 40 alin. (1) prevedea: "În virtutea dreptului la propria imagine, în cazul în care în programele audiovizuale se aduc acuzaţii unei persoane privind fapte sau comportamente ilegale sau imorale, acestea trebuie susţinute cu dovezi, iar persoanele acuzate au dreptul să intervină pentru a-şi exprima punctul de vedere; dacă acuzaţiile sunt aduse de furnizorul de servicii media audiovizuale, acesta trebuie să respecte principiul audiatur et altera pars; în situaţia în care persoana vizată refuză să prezinte un punct de vedere, trebuie să se precizeze acest fapt".

[26] P. Saladin, *Grundrechtesreform in rechtsvergleichender Sicht, în Auf dem Weg zur Menschenwürde und Gerechtigkeit. Festschrift für Huns. R. Klecatski. Dargeboten zum 60 Lebensjahr von. L. Adamovich und P. Pernthaler*, Vol. II., Wilhelm Braumüller-Universitäts Verlagsbuchhandlung, Wien, 1980, p.850, apud I. Bratiloveanu, *Demnitatea persoanei umane*, Ed. Sitech, Craiova, 2018, p.17. A se vedea şi M. Cristofari, J.-L. Giocanti, N. Hayani, S. Moyal, *La dignité en droit de la communication audiovisuelle*, în J.-M. Pontier, *La dignité*, PUAM, Aix-en-Provence, 2003, pp. 253; autorii arată că demnitatea reprezintă calitatea apartenenţei la genul uman, este esenţa umanităţii, ceea ce-l diferenţiază pe om de animal sau lucru.

[27] Vezi Preambul, Codul de reglementare a conţinutului audiovizual.

[28] Art. 73 C.civ. cu denumirea marginală "Dreptul la propria imagine" prevede: "(1) Orice persoană are dreptul la propria imagine. (2) În exercitarea dreptului la propria imagine, ea poate să interzică ori să împiedice reproducerea, în orice mod, a înfăţişării sale fizice ori a vocii sale sau, după caz, utilizarea unei asemenea reproduceri. Dispoziţiile art. 75 rămân aplicabile". Pentru un prim demers monografic privind acest drept al personalităţii, a se vedea B. Ionescu, *Dreptul la propria imagine. O perspectivă practică*, Ed. U.J., Bucureşti, 2013. Este de subliniat că potrivit art. 74 lit. h) C.civ., sunt considerate atingeri aduse vieţii private, utilizarea cu rea-credinţă, a numelui, imaginii, vocii sau asemănării cu o altă persoană, deşi atât dreptul la nume, cât şi dreptul la propria imagine sunt reglementate distinct în art. 82 şi respectiv 73 din C.civ.; de unde concluzia exprimată în literatura de specialitate că, deşi din raţiuni metodologice, redactorii Codului civil au reglementat

BDD-A29578 © 2019 Arhipelag XXI Press
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 09:11:20 UTC)

distinct dreptul la propria imagine, l-au înţeles ca fiind o componentă a dreptului la respectarea vieţii private. În acest sens a se vedea E. Chelaru, *Drepturile personalităţii în reglementarea noului Cod civil*, Dreptul nr. 10/2011, p. 55, E. Chelaru în Fl.A. Baias, E. Chelaru, R. Constantinovici, I. Macovei (coord.), *Noul Cod civil. Comentariu pe articole art. 1-2664*, Ed. C.H. Beck, Bucureşti, 2012, p. 79. Într-o opinie contrară, se susţine autonomia dreptului la propria imagine care nu este reductibil la un alt drept al personalităţii. Pentru dezvoltări, a se vedea O. Ungureanu, C. Munteanu, *Drepturile personalităţii: Dreptul la propria imagine în Noul Cod civil*, în Acta Universitatis Lucian Blaga nr. 15/2010, p. 204.

[29] În doctrina română, se arată că dreptul la propria imagine este un drept al fiecăruia de a sustrage altuia reprezentarea persoanei sale. A se vedea R. Dimitriu, *Aspecte privind respectul vieţii private şi al demnităţii persoanei*, în M. Uliescu (coord.), Noul Cod Civil. Studii şi comentarii, Vol. I, Cartea I şi Cartea a II-a (art. 1 – 534), Ed. U.J., Bucureşti, 2012, p. 281.

[30] Conform art. 72 C.civ. cu denumirea generică "Dreptul la demnitate": "(1) Orice persoană are dreptul la respectarea demnităţii sale. (2) Este interzisă orice atingere adusă onoarei şi reputaţiei unei persoane, fără consimţământul acesteia ori fără respectarea limitelor prevăzute la art. 75".

[31] Text reprodus într-o formă uşor diferită în Preambulul Codului de reglementare a conţinutului audiovizual.

[32] În acest sens, a se vedea P. Andrei, E. Safta-Romano, *Protecţia juridică a dreptului la propria imagine*, în Dreptul nr. 5-6/1993, pp. 49-53.

[33] D. Pavel, C. Turianu, *Calomnia prin presă*, Ed. "Şansa" S.R.L., Bucureşti, 1996, pp. 27-28, apud Gh. Vintilă, C. Furtună, *Daunele morale. Studiu de doctrină şi jurisprudenţă*, Ed. All Beck, Bucureşti, 2002, pp. 208-209.

[34] Ibidem.

[35] C. Turianu, *Insulta şi calomnia prin presă*, Ed. All Beck, Bucureşti, 2000, p.158. Termenul "imagine" derivat din lat. imago-inis şi fr. image, este unul polisemantic, din perspectiva acestui studiu prezentând interes ultimele două sensuri: Reflectare senzorială în conştiinţă a unui obiect, sub forma unor percepţii sau reprezentări; Reprezentare vizuală sau auditivă; Obiect perceput prin simţuri; Reproducere a unui obiect prin intermediul unui sistem optic; Reprezentare plastică a înfăţişării unui obiect, persoane, peisaj din realitate; Reflectare artistică a realităţii prin sunete, cuvinte, culori etc. în muzică, în literatură, în arte plastice etc.; Figură obţinută prin unirea punctelor în care se întâlnesc razele de lumină sau prelungirile lor reflectate sau refractate; Idee; Proiecţie; Aspect exterior al unei persoane; Mod cum este percepută o persoană în societate. (Academia Română, Institutul de lingvistică "Iorgu Iordan", *Micul Dicţionar Academic*, ed. a 2-a, Ed. Univers Enciclopedic, Bucureşti, 2010).

[36] I. Bratiloveanu, *op. cit.*, p.182.

[37] N. Iliescu în V. Dongoroz, I. Fodor, N. Iliescu, *Explicaţii teoretice ale codului penal roman*, Vol. III, Ed. All Beck, Bucureşti, 2003, p.15.

[38] Pentru aplicaţii normative ale demnităţii umane, a se vedea O. Ungureanu, C. Munteanu, *op.cit.*, pp.18-23.

[39] I. Bratiloveanu, *op. cit.*, p.181.

[40] Ibidem.

[41] Ceea ce caracterizează violenţa de limbaj conform art.1 alin. (1) lit. g) din Codul de reglementare a conţinutului audiovizual.

[42] A se vedea Decizia nr. 320/2018. Postul de televiziune a fost sancţionat cu amendă în cuantum de 15.000 lei pentru încălcarea prevederilor art. 40 alin. (3) şi 64 alin. (1) din Codul de reglementare a conţinutului audiovizual.

[43] Conform alin. (2) al art. 44 în forma anterioară modificării, nu poate fi dezvăluită în niciun mod identitatea persoanelor care sunt victime ale infracţiunilor privitoare la viaţa sexuală, fiind exceptate situaţiile în care victimele şi-au acordul scris, sub condiţia respectării limitelor de identificare stabilite prin acord.

BDD-A29578 © 2019 Arhipelag XXI Press
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 09:11:20 UTC)

[44] Art. 47 alin. (1) în forma anterioară modificării statua: "Este interzisă difuzarea în programele audiovizuale a oricăror manifestări antisemite sau xenofobe".
[45] În speţă, C.N.A. a sancţionat radiodifuzorul cu amendă de 120.000 lei pentru încălcarea prevederilor art. 3 alin. (2) din Legea audiovizualului nr. 504/2002 şi ale articolelor 34 alin. (1), 40 alin. (1), (4) şi (5), 47 alin. (4), 64 alin. (1) lit. b), 65 lit. a) şi 66 Codul de reglementare a conţinutului audiovizual.
[46] Semnificaţia expresiei "comunicare comercială audiovizuală" este cea prevăzută de art. 1 pct. 15 din Legea audiovizualului nr. 504/2002: mesaje sonore sau în imagini, cu sau fără sunet, care sunt destinate să promoveze, direct ori indirect, bunurile, serviciile sau imaginea unei persoane fizice sau juridice care desfăşoară o activitate economică. Mesajele respective însoţesc sau sunt incluse într-un program în schimbul unei plăţi ori contraprestaţii sau în scopul autopromovării. Formele de comunicaţii comerciale audiovizuale includ publicitatea radiodifuzată şi televizată, sponsorizarea, teleshoppingul, plasarea de produse şi alte forme de publicitate.
[47] În forma anterioară modificării, art. 93 avea următorul conţinut: "Comunicările comerciale audiovizuale trebuie să respecte, indiferent de formă şi de durată, principiile de protecţie a minorului, de informare corectă a publicului, de respectare a demnităţii umane, de asigurare a unei concurenţe loiale".
[48] Legea nr. 363/2007 privind combaterea practicilor incorecte ale comercianţilor în relaţia cu consumatorii şi armonizarea reglementărilor cu legislaţia europeană privind protecţia consumatorilor a fost publicată în M. Of. nr. 899 din 28 decembrie 2007.
[49] Conform informaţiilor disponibile pe site-ul https://www.cna.ro/ , ultima accesare 1 februarie 2019.
[50] T. Pech, *La dignité humaine. Du droit à l'éthique de la relation*, Éthique publique, vol.3, nr. 2/2001, p.108.
[51] C.E.D.O., cauza Jersild c. Danemarcei, nr. 15.890/89, Hotărârea din 23 septembrie 1994, parag. 31.
[52] Precum difuzarea de imagini sau înregistrări cu persoane aflate în stare de reţinere sau de arest ori executând o pedeapsă privativă de libertate. Astfel, potrivit art. 42 alin. (1) din Codul de reglementare a conţinutului audiovizual, "Este interzisă difuzarea de imagini sau de înregistrări cu persoane aflate în stare de reţinere sau de arest, fără acordul acestora". De asemenea, alin. următor dispune: "Este interzisă difuzarea de imagini sau de înregistrări cu persoane executând o pedeapsă privativă de libertate, cu excepţia situaţiilor în care acestea demonstrează încălcări ale unor drepturi sau există un interes public justificat". Cum soarta acestor persoane este strâns legată de cea a membrilor de familie şi a aparţinătorilor, nu de puţine ori posturile de televiziune, în goana după rating, difuzează imagini sau înregistrări cu ocazia acordării dreptului la vizită deşi este un fapt ce ţine exclusiv de viaţa privată şi de familie a persoanei, intrând sub incidenţa dispoziţiilor art. 33 alin. (3) din Codul de reglementare a conţinutului audiovizual: "Este interzisă difuzarea de ştiri, dezbateri, anchete sau de reportaje audiovizuale care constituie imixtiuni în viaţa privată şi de familie a persoanei, fără acordul acesteia".

BDD-A29578 © 2019 Arhipelag XXI Press
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 09:11:20 UTC)